

[Finansministeren.]

at fordele, og så ville idrætten kunne få mere — hvad mange jo har ønske om — uden at man tog pengene fra andre formål.

Jeg vil meget gerne forhandle om lovforslaget i et udvalg.

Forslagsstilleren (Ninn-Hansen): Jeg vil gerne takke den højtærede finansminister for det svar, han nu har givet i anledning af det lovforslag, jeg har fremsat. Jeg forstod den højtærede finansminister således, at han, ligesom det var tilfældet, da den højtærede minister for godt et år siden besvarede et af mig stillet spørgsmål, er velvilligt indstillet overfor idrætten og også velvilligt indstillet overfor en forøgelse af de midler, der skal gå til idrætten, og det, jeg har villet opnå med mit forslag, er netop at få undersøgt, om der i det høje ting og hos den højtærede finansminister er en sådan velvilje overfor idrætten, at man vil give den yderligere støtte.

Jeg forstod, at der var enighed mellem den højtærede finansminister og mig om — og det lægger jeg afgørende vægt på — at man, da man i sin tid vedtog loven, havde regnet med, at idrætten ville modtage en større andel, end tilfældet er blevet, og andre formål mindre. Jeg synes, at denne betragtning er rigtig, og jeg vil gerne, at man som udgangspunkt for den videre drøftelse fastholder, at hensigten, da man vedtog tipsloven, først og fremmest var at støtte idrætten, og alt det andet skulle så komme i anden række.

Den højtærede finansminister havde imidlertid nogle enkelte indvendinger, som jeg skal besvare ganske kort. Den højtærede minister hæftede sig i særlig grad ved „Ungdommens uddannelsesfond“ og sagde, at hvis man gennemfører mit forslag, vil man ikke kunne lade de beløb gå til „Ungdommens uddannelsesfond“, der er nødvendige for at fastholde den lovgivning, vi har vedtaget sidste år, uden at der skal nye stats-tilskud til. Jeg vil gerne henlede den højtærede ministers opmærksomhed på, hvad jeg sagde i min fremsættelse om, at det var naturligt i et udvalg, hvis et sådant bliver nedsat, i særlig grad at drøfte „Ungdommens uddannelsesfond“ og bevillingerne hertil på linie med bevillingerne til andre kulturelle formål, de bevillinger, jeg vil

kalde stående bevillinger. Jeg har altså ikke ønsket, at det lovforslag, jeg har fremsat, skulle ramme „Ungdommens uddannelsesfond“, men vil gerne have en drøftelse af dettes placering. Såvidt jeg husker fra det udvalg, der behandlede „Ungdommens uddannelsesfond“, bestemte man, at der i de første 3 år skulle ydes 12 mill. kr. i direkte legater. Mig bekendt er der i øjeblikket ca. 10 mill. kr. i fondet, så det drejer sig om i løbet af disse ca. 3 år at få ialt 2 mill. kr.; det er altså det udgangspunkt, vi kan have for vor drøftelse af, hvorledes man skal fortsætte med at støtte denne opgave — og naturligvis mener jeg, man bør fortsætte dermed.

Den højtærede finansminister mente, at det var en bedre idé at gennemføre ændringer, som kunne gøre tipningen mere tiltrækkende. Heller ikke dette har jeg noget som helst imod at drøfte, men jeg vil blot gøre opmærksom på, at der jo ingen tvivl er om, at indførelsen af tipsfemøren har bevirket, at der i dag er mindre lyst til at tippe, end der har været tidligere. At give afkald på tipsfemøren har jeg ikke på noget tidspunkt villet anbefale den højtærede finansminister. Siden den blev indført i 1951 har den givet staten over 33 mill. kr.; dèr kan man altså se, at en nydannelse, der er sket, efter at man vedtog den første tipslov, i meget høj grad har været i statens favør. I øjeblikket — altså for det sidste års vedkommende — får man gennem denne tipsfemøre 8,7 mill. kr. — altså et beløb, der er næsten 3 gange så stort som det, idrætten får. Men hvis der skulle være mulighed for på anden måde at ændre loven, så at det blev gjort mere tillokkende at tippe og man altså derved kunne få flere penge til fordeling, vil jeg meget gerne drøfte dette; men også i så fald mener jeg, det er nødvendigt at få en ændring, der bevirker, at idrætten ikke skal nøjes med 10 pct. af den sidste del af overskuddet, men går i retning af det, jeg har foreslået, så at idrætten vil få ca. halvdelen af midlerne.

Jeg mener altså, at det forslag, jeg har fremsat, vil kunne vedtages og ordningen virke, uden at det koster staten penge. Selvfølgelig må man have en drøftelse af de andre formål, der støttes, og jeg vil egentlig gerne have at vide af den højtærede fi-